

Za. 1 mrt. '25, 10e WC, Eembrugge

Het is lente!

Meteorologisch weliswaar, maar toch. Het voorjaar lonkt, bloemetjes steken de kop op en vogels fluiten al hun lokliedjes.

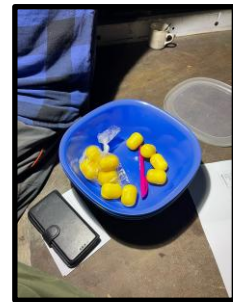

Maart kan de maand van oplopende vangstgetallen zijn, waaronder ook brasems en windes meegenomen kunnen worden.

Afgelopen week probeerden Gerrit en Harry hun geluk in het Kanaal in Amersfoort, maar veel was het nog niet: 1 brasem en een zestal voorns. Ook de plaatselijke haven werd bezocht, daar bleek nog minder te vangen: 2 voorns en een baarsje. Eembrugge bleek nog wel ok: beiden vingen daar 45 voorns. Met deze informatie koos de

wedstrijdcommissie dan ook weer om de 10e wedstrijd (eigenlijk, de daadwerkelijk 9e *geviste* wedstrijd) te houden aan de Eem bij de brug.

Het weer vandaag zal goed zijn: beetje wind, koud, wisselend bewolkt en droog. Heerlijk visweer dus.

Vanaf 6:45 uur werd er verzameld en daarna kon er geloot worden.

Er waren zes deelnemers, waardoor alle stekken aan de noordkant van de brug uitgezet konden worden door Gerrit.

Zelf trok ik nummertje 1 en daarmee de 'staartstek' naast de brug. Daar was ik niet blij mee. De vorige keer leverde me die plek niet veel op. Gerrit had nummer 2.

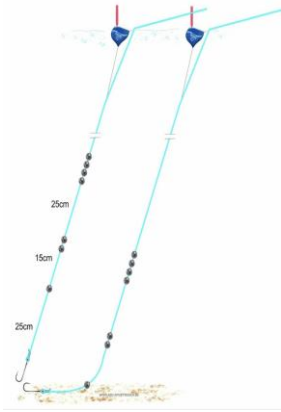
Hij had in mijn ogen een betere plek, wat gezien zijn totaalstand (2e) niet verkeerd leek. Naast hem zaten respectievelijk Erik, Erwin, Sjaak en op de kopstek, John.

Ter plekke bleek het flink te stromen. Gelukkig dreef er niet veel rommel in het water, zoals eerder deze week. Ik besloot 2 hengels te prepareren, één met een 2 grams dobber en één met drie gram, op een hengellengte van 7m. Dat ging prima. Schepnet monteren, ook prima.

Cuphengel opbouwen, 'KNAK'....., met luid gekraak brak een deel in stukken: **niet prima!** Het deel bleek ernstig beschadigd en de cuphengel kon niet meer gebruikt worden. Dat was even balen! Dan maar het voer werpen, het is niet anders....

Als ik klaar ben met opbouwen, lood ik uit. Doordat het stroomt lood ik scheef uit. Daardoor is de afstand tussen haak en dobber groter. Ik rem mijn dobber met de hengeltop, waardoor mijn lood en aas wat 'onderuit' zakken. Doordat er meer tuiglengte is, kan mijn aas toch dichtbij/over de bodem dwarrelen.

Op de afbeelding wordt er gevist met een vlagdobber. Voor een 'bolle' dobber gaat het voorbeeld ook op. Mocht het flink stromen dan is een stalen onderantenne wel stabiel. Uiteraard valt er van alles te variëren. Soms zul je wel moeten. Het gedrag van vissen is niet te voorspellen. Anticiperen, experimenteren, creatief zijn en uitproberen vergroten je mogelijkheden om (meer) vis te vangen. Steeds maar weer ingooien met dezelfde 2 maden aan de haak die steeds maar geen vis opleveren is geen optie vis te gaan vangen. Het blijft dan: 'meer van hetzelfde' en dat wordt zeer waarschijnlijk niet succesvol. Het kennen van allerlei mogelijkheden, oplossingen en techniekjes is dan ook zeer handig.

Zoals gezegd werp ik mijn voerballetjes met leem en een balletje zonder leem, waar ook wat casters, dode maden en gekiemde hennep in zitten. Mijn hengel ligt in de steun. Peillood nog aan de haak, zodat ik precies zie waar mijn dobber uit het water steekt. Ik werp de balletjes staand, dan kan ik het beter op de juiste plek krijgen, en iets vóór de hengeltop en dus ook iets vóór mijn dobber.

Ik zie dat er voerdeeltjes aan de oppervlakte verschijnen door de kleine kringetjes die voorbij mijn dobber verschijnen. Dat is niet de bedoeling, maar moeilijk te voorkomen, ook al maak je het voer nog zo nat/zwaar.

Ik vang al na een paar minuten een maatse voorn. Daarna blijf ik doorgaan met vangen, zowel ondermaatse vis als scheppers. Dat gaat lekker zo.

Mijn tellertje begint op te lopen.

Gerrit naast me hoor ik zeggen: 'Je hebt ze er lekker opzitten man'. Zelf vangt hij nog geen enkele vis. Ook Erik en Erwin hebben nauwelijks wat te doen.

Dan heb ik een tak aan de haak. Heel langzaam haal ik mijn kromme hengel omhoog.

Wel vreemd dat de tak na een paar tellen beweegt. Een roofvis dan, of een karper in winterrust? Het

blijkt een joekel van een brasem te zijn die nauwelijks in mijn winterschepnet past: 63 cm. Dat telt lekker aan.

Ik gok op een schoolje 'platten' en beaas mijn haak met een wurm en een made, ook zet ik de dobber wat hoger. Het levert niets op.

Ik zet alles weer op de 'oude' stand. Een vette beet volgt. Een voorn van 34 cm. pakt mijn aas. Wat een sterke en puntgave vis! De teller loopt verder op tot over de dertig en de stroming neemt ondertussen af. Zo ver zelfs, dat mijn dobber stil staat. Helaas geldt dat ook voor de vangsten. Geen beet meer te krijgen en ik moet nog een uur....

Gerrit tikt ondertussen wel vis naar binnen. Ik ga ff een kijkje nemen:

Erik kan ze niet vangen en is ook wezen buurten.

Ik probeer nog allerlei foefjes uit en vang zo nu en dan toch nog een visje. Dan besluit ik met drie gram te gaan vissen, ik heb nog een kwartier. Ongelooflijk, maar direct vang ik een paar voorns. Dus ik had eerder moeten schakelen, zo lijkt het. Helaas, niet gedaan en de tijd zit er op.

Als ik bijna opgeruimd heb, komt John meten: 'Zo, wat een grote vissen!' In totaal 41 stuks en daarmee **1e**.

Zelf heeft John 43 voorns gevangen op de kopstek; **2e**. Ook lekker bezig geweest dus. Gerrit telt 20 maatse vissen, **3e**, het valt hem alleszins mee. Sjaak heeft er wat minder

gevangen, **4e**. Erwin 9, **5e** en Erik 1, **6e**.

Zo blijkt dat, net als de vis, een plek ook een zeer verrassende resultaat kan opleveren.

In de totaalstand blijft de volgorde gehandhaafd, met nog 1 wedstrijd te gaan in deze Wintercompetitie '24-'25.

Door: *Harry Snoekbaars*